

Increasing Teachers' Qualifications in Using Educational Technologies: Development and Evaluation of in-Service Training Activity Program

Reyhan Yüksel^{1*} and İlker Kösterelioğlu²

¹Amasya University Social Sciences Institute Ph.D. Student, Amasya, Türkiye

² Amasya University Faculty of Education, Amasya, Türkiye

ABSTRACT

In the 21st century, we are increasingly exposed to new information. This situation greatly affects the change and development of society in every area. Although the place and form of education change, it is a fact that everyone needs education in order to adapt to the requirements of the age. Teachers, who are one of the basic elements of educational institutions, need to increase their ability to provide teaching services in accordance with the requirements of the age. In this context, teachers have the opportunity to improve themselves with in-service training given to them within the system they serve. According to the findings of the needs analysis conducted in this research, it has been determined that teachers have more priority educational needs in using educational technologies in the classroom environment. The aim of this study is to develop and implement an in-service training activity program based on the results of the needs analysis for classroom teachers to use educational technologies in the learning environment and to evaluate the results of the application. In the study group, there are 20 classroom teachers working in the Merzifon district of Amasya province. A survey was used as a data collection tool. Descriptive analysis was used to analyze the data. According to the research findings, the teachers stated that the in-service training offered to them was effective and that it would contribute to the process of educational status. In addition, it has been suggested that the time allocated for gaining the theoretical knowledge of the in-service training activity at the application level can be increased by one more lesson hour.

Keywords: In-service training, educational technologies, needs analysis, program development

ARTICLE INFO

Article History:

Received:28.08.2023

Received in revised form:30.10.2023

Accepted:01.11.2023

Available online:31.12.2023

Article Type: Research Article

To Cite This Article: Yüksel, R., & Kösterelioğlu, İ. (2023). Increasing Teachers' Qualifications in Using Educational Technologies: Development And Evaluation Of in-Service Training Activity Program. *Journal of Individual Differences in Education*, 5(2), 63-74, DOI: 10.47156/jide.1351138

1. Extended Summary

1.1. Introduction

The ultimate aim of education is to prepare individuals for life (Aslanargun, 2007). The employees serving within the educational institutions which prepare the individual for life should receive in-service training (Altınışık, 1996). Although there are many definitions about the concept of in-service training, Taymaz (1997) summarizes this concept as "the training provided in order to ensure that individuals who are employed and working in the workplace for a certain salary or wages acquire the necessary knowledge, skills and attitudes about their duties". Therefore, in-service training is

*Corresponding author's address: Amasya University, Amasya, Türkiye
e-mail: rhnyldz1032@gmail.com

expected to ensure the adaptation of the employees to their institutions, recent innovations and developments, to increase their motivation and to try to reduce the training deficiencies (Öztürk & Sancak, 2007). In-service training is also crucial for teachers. In-service training is one of the important ways to enable teachers to acquire the knowledge and skills required by their profession because it provides opportunities for them to gain direct experiences and establish informal interactions with their colleagues (Gültekin & Çubukçu, 2008). The aim of this study is to develop an in-service training activity for teachers based on needs analysis and to evaluate the results of its implementation.

1.2. Methodology

This study was carried out with the phenomenological research design, which is one of the qualitative research approaches. Phenomenological research design is a method that examines the lived experience and evaluates it at the end (Jasper, 1994; Miller, 2003). In the process of preparing the in-service training program for teachers, the stages of determining the need for in-service training (analysis), preparation of the in-service training program (development), implementation of the program (implementation) and evaluation (evaluation) of the program were followed. The study group of the research was created by using homogeneous sampling technique, which is one of the qualitative sampling methods, and consists of 20 classroom teachers working in public schools in the Merzifon district of Amasya. The data were obtained using a survey after the implementation of the in-service training program. The collected data were analyzed by descriptive analysis method. The opinions of the teachers in the study group were presented by taking direct quotations from the data.

1.3. Results

As a result of the in-service needs analysis survey, it was found that the 7th item (using educational technologies in the learning environment) had the highest average among the above-mentioned item averages. Therefore, it was determined as the main learning goal of in-service training. According to the data obtained after the implementation of the developed activity, the teachers were asked to answer if the in-service training program is effective. When the answers given to the question were examined, all teachers stated that the implementation of the in-service training program was effective in using educational technologies in the learning environment. In addition, most of the teachers (n=15) found the duration of the in-service training program sufficient and moderately effective (n=5). In addition, many of the teachers think that the content of the in-service training program is useful. They also expressed that the program would contribute to the teaching process by activating students be more active in their lessons and lessons can be funnier.

1.4. Discussion and Conclusion

Within the scope of the research, an in-service training activity program was prepared and implemented on the subject of "Using educational technologies in the learning environment", which was determined based on the needs analysis. Likewise, another study stated that teachers mostly want to receive training on technology and informatics (Tekin Bozkurt & Gebel, 2022). Considering the answers given by the teachers after the in-service training, it was realised that their general thoughts were pleasant. Although the teachers stated that the time allocated for in-service training was sufficient, some teachers stated that it was appropriate to increase the activity period, especially the practice dimension, by one more lesson hour. Depending on the findings, the teachers stated that they were familiar with the educational technology applications that they could use in their lessons. When the examples given by the teachers about where they can use the knowledge and educational technology applications, which they have achieved regarding their learning objectives, in their lessons were analyzed, it was determined that the teachers could use the acquired knowledge and application for the purpose of attracting attention to the students before the lesson, using it as a different teaching tool during the lesson, and for evaluation after the lesson.

Öğretmenlerin Eğitim Teknolojilerini Kullanma Yeterliklerinin Arttırılması: Hizmet İçi Eğitim Etkinlik Programının Geliştirilmesi ve Değerlendirilmesi

Reyhan Yüksel^{1*} ve İlker Kösterelioğlu²

¹Amasya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Öğrencisi, Amasya, Türkiye

²Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Amasya, Türkiye

ÖZ

İçinde bulunduğumuz 21. yy'da sürekli artan bir oranda yeni bilgiye maruz kalıyoruz. Bu durum toplumun her alanında değişim ve gelişimi büyük ölçüde etkilemektedir. Çağın bize sunduğu gerekliliklere uyum sağlamak için yeri ve şekli değişse de bireylerin eğitime ihtiyaç duydukları gerçekliğini korumaktadır. Eğitim kurumlarının asli unsurlarından birisi olan öğretmenler de çağın gereklerine uygun öğretim hizmetini sağlamak için yeterliklerini arttırmaya ihtiyaç duyarlar. Bu bağlamda öğretmenler hizmet verdikleri sistem içerisinde kendilerine sunulan hizmet içi eğitimler yoluyla kendilerini geliştirecek fırsatlar edinirler. Bu çalışmada yapılan ihtiyaç analizi çalışmasının bulgularına göre öğretmenlerin eğitim teknolojilerini sınıf ortamında kullanmak konusunda daha öncelikli eğitim ihtiyacı olduğu tespit edilmiştir. Bu çalışmanın amacı ihtiyaç analizi sonuçlarına dayalı olarak sınıf öğretmenlerinin eğitim teknolojilerini öğrenme ortamında kullanılması konusunda hizmet içi eğitim etkinliği programının geliştirilmesi, uygulanması ve uygulama sonuçlarının değerlendirilmesidir. Çalışma grubunda Amasya ili Merzifon ilçesinde görev yapan 20 sınıf öğretmeni yer almaktadır. Veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel analizlerden yararlanılmıştır. Araştırma bulgularına göre öğretmenler kendilerine sunulan hizmet içi eğitimin etkili olduğunu ve eğitim durumları sürecinde katkı sağlayacak nitelikte olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca hizmet içi eğitim etkinliğinin kuramsal bilgilerin uygulama düzeyindeki hedeflerin kazandırılması için ayrılan sürenin bir ders saati daha arttırılabileceği önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hizmet içi eğitim, eğitim teknolojileri, ihtiyaç analizi, program geliştirme

MAKALE BİLGİ

Makale Tarihi:

Alındı: 28.08.2023

Düzeltilmiş hali alındı: 30.10.2023

Kabul edildi: 01.11.2023

Çevrimiçi yayınlandı: 31.12.2023

Makale Türü: Araştırma Makalesi

Bu Makaleye Atıfta Bulunmak İçin: Yüksel, R., & Kösterelioğlu, İ. (2023). Öğretmenlerin Eğitim Teknolojilerini Kullanma Yeterliklerinin Arttırılması: Hizmet İçi Eğitim Etkinlik Programının Geliştirilmesi Ve Değerlendirilmesi. *Journal of Individual Differences in Education*, 5(2), 63-74, DOI: 10.47156/jide.1351138

1. Giriş

Eğitim, belli bir konuda bireye bilgi, beceri ve tutum kazandırma sürecidir. Eğitimin nihai amacı bireyleri hayata hazırlamaktır (Aslanargun, 2007). Yaşanılan çağın ruhuna uygun olarak eğitimde de değişim kaçınılmazdır. Eğitimde değişim aynı zamanda yenileşme anlamında da kullanılmaktadır. Eğitimin yenileşmenin temelini oluşturduğu söylenebilir. Bu değişim ve yenileşmenin gerçekleşmesi için bir kurum bünyesinde hizmet veren çalışanlar hizmet içi eğitimlere gereksinim duymaktadırlar (Altınışık, 1996).

Hizmet içi eğitim kavramına yönelik birçok tanımlama yapılmıştır. Taymaz (1997)'a göre hizmet içi eğitim, "belirli bir maaş veya ücret karşılığı çalışan bireylerin görevlerine ilişkin ihtiyaç duydukları bilgi, beceri ve tutumları kazandırmak için yapılan eğitimlerdir." Aytaç (2009)'a göre ise, "üretim ve hizmetteki etkinliği, verimi, kaliteyi yükseltmek, ürünün üretim ve tüketim sürecinde oluşabilecek hataları ve kazaları azaltmak, maliyetleri düşürmek, satış ve hizmet sunumunda nitel ve nicel açıdan gelişim sağlamak, karları, vergi gelirlerini ve tasarrufları arttırmak amacıyla işgücüne verilen temel meslek ve beceri eğitimi yanında; işgücüne yönelik çalışma hayatı boyunca bilgi, beceri, davranış ve verim düzeyini yükseltici planlı eğitim etkinlikleridir." Tanımlar incelendiğinde hizmet içi eğitim

kavramının merkezinde çalışanların bilgi, deneyim, beceri ve niteliklerini istendik yönde artırılması bulunmaktadır (Şahin ve Güçlü, 2010).

Diğer taraftan hizmet içi eğitimlerden beklenen çalışanların kurumuna uyumunu sağlamak, eğitim eksikliklerini azaltmaya çalışmak, motivasyonlarını arttırmak, yenilik ve gelişmelere uyumlarını sağlamaktır (Öztürk ve Sancak, 2007). Günümüzde teknolojik gelişmeler yaşamımızda günden güne etkisini arttırmaktadır. Bu noktada hizmet içi eğitimlerin ihtiyaç hissedilen eksiklikleri ortadan kaldırmada etkin bir rolü vardır (Altınışık, 1996). Özetle hizmet içi eğitimlerin öğretmenlerin becerileri ve profesyonelliğini geliştirmeye yönelik uzun vadeli olarak ele alınması gerekli olan bir yatırım olarak düşünmek mümkündür (Junejo, Sarwar ve Ahmed, 2018). Hizmet içi eğitime ihtiyaç duymanın yanı sıra bu eğitimlerden beklenen hedeflere ulaşabilmek için eğitimin sürekli olması, hizmet içi eğitim programlarının periyodik olarak değerlendirilmeye tabi tutulması ve geliştirilmesi, eğitimin gereğine göre hazırlanması, iş birliği yapılması, fırsat eşitliği sağlanması ve hizmet içi eğitim sürecinin sonunda değerlendirilmesi gerektiğine ilişkin sıralanan ilkeleri karşılaması gerektiği ifade edilmektedir (MEB, 2015).

Hizmet içi eğitim, eğitim örgütlerinde hizmet veren öğretmenler için de oldukça önem taşımaktadır. Hizmet içi eğitimler vasıtasıyla öğretmenler, doğrudan deneyimler edinebilmekte ve bu vasıta ile meslektaşlarıyla informal etkileşimler kurarak mesleklerinin icrasında ihtiyaç duydukları bilgi ve becerileri edinmektedirler (Gültekin ve Çubukçu, 2008). Hizmet içi eğitimin öğretmenlerin eğitiminde iki boyutu olduğu öne sürülmektedir. İlk boyut “öğretmen eğitiminde bir boşluk doldurucu” rolüne vurgu yapmaktadır. Bu bakış altında hizmet içi eğitim mesleğe başlamadan önce hizmet öncesinde öğretmenlerin aldıkları temel eğitim ile mesleğin sürdürülmesi sırasında ihtiyaç duyulan yeni gereksinimler arasında ortaya çıkan boşlukları dolduracak bir yol olarak görülmektedir. İkinci boyutta ise “çalışanların performansını ve etkililiğini arttırmada bilgilerin güncellenmesi” yer almaktadır. Bu yaklaşımın özünde hizmet içi eğitim, öğretim hizmetini sağlamada ortaya çıkan talepler ve yeni eğilimlerden kaynaklı olarak öğretmenlerin gereksinim düzeyinin yeni becerilerle tamamlanmasına katkı sağlar (Gültekin ve Çubukçu, 2008). Çalışanların yetkinliği kendilerine verilen görevi yerine getirmek için gerekli bilgi ve becerilere sahip olduklarında artar. Çalışanlar mesleğe girdikleri noktada belirtilen nitelikleri taşımayabilir. Bu nedenle sürekli ve sık sık aralıklarla hizmet içi eğitim ve gelişim programları ile öğretmenlerin desteklenmesine gerek duyulmaktadır. Bu durum çalışanlara meslekte kariyer fırsatlarının iyileştirilmesini sağlarken diğer taraftan kurumun verimliliğinin artmasını sağlayacaktır (Fejoh ve Faniran, 2016). Sheridan, Edwards, Marvin ve Knoche (2009) mesleki gelişim sağlamada hizmet içi eğitimlerin farklı biçimlerde olabileceği de eğitimcilere benzersiz fırsatlar sunmadaki katkısı konusunda benzer fikri taşımaktayken, Junejo, Sarwar ve Ahmed (2017) hizmet içi eğitim programlarının genel eğitim sistemine iyileştirici katkısına vurgu yapmaktadır.

Bilgi ve teknolojiye yönelik değişiklikler günümüzde eğitim ve öğretime etkisini arttırmaktadır. Her alanda olduğu gibi öğrenme ve öğretme sürecinde bilgilerdeki değişim öğretmenlerin mesleki gelişim ihtiyaçlarının da temelini oluşturmaktadır (Akdemir, 2015). Teknolojinin hızla gelişerek değişim göstermesiyle beraber eğitim kurumlarının bu değişime uyum göstermek suretiyle ayakta kalabilme direncini güçlendirmeleri, diğer taraftan rekabet güçlerini artırabilmede hizmet içi eğitim gerekli hale gelmiştir. Bu gereklilik iş gücü açısından hizmet içi eğitimin önemini gözler önüne sermektedir (Selimoğlu ve Biçen Yılmaz, 2009). Bu çalışmanın amacı, ihtiyaç analizine dayalı olarak öğretmenlere yönelik bir hizmet içi eğitim etkinliği geliştirerek ve uygulama sonuçlarını değerlendirmektir.

2. Yöntem

Bu bölümde araştırmanın modeli, hizmet içi eğitim etkinliği programı geliştirme süreci, çalışma grubunun tanıtılması ile veri toplama araçları hakkında bilgi verilmiştir.

2.1. Araştırmanın Modeli

Çalışmada nitel araştırma yaklaşımı kullanılmıştır. Nitel araştırmalar gözlem ve görüşme yoluyla nitel bilgi toplama yöntemlerinin kullanıldığı araştırmalardır (Yıldırım, 1999). Çalışma nitel araştırma

yaklaşımlarından birisi olan olgu bilim deseni ile gerçekleştirilmiştir. Olgu bilim deseni, deneyimi inceleyip sonunda değerlendirme yapılan bir yöntemdir (Jasper, 1994; Miller, 2003). Olgu bilim deseni, farkında olunan ancak derinlemesine ve ayrıntılı bir anlayışa sahip olunmayan olgulara odaklanmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Olgu bilim deseninde görüşme teknikleri kullanılarak araştırılan konunun ayrıntılı biçimde ortaya konulması hedeflenmektedir (Wimpenny ve Gass, 2000).

2.2.Hizmet İçi Eğitim Programı Geliştirme Süreci

Etkinlik programının geliştirilmesinde şu aşamalar izlenmiştir.

2.2.1.Hizmet içi eğitim ihtiyacının saptanması (analiz)

Literatür taramasına bağlı kalınarak öğretmenlerin araştırma sonuçlarında ifade edilen hizmet içi eğitim ihtiyaçları incelenmiştir. Yapılan incelemeler sonrasında Kösterelioğlu (2012)'nin hazırladığı hizmet içi eğitim ihtiyaç analizi anketi yeniden revize edilerek kullanılmıştır. Bu anketi hazırlayan araştırmacıdan izin alınmıştır ve hizmet içi eğitim ihtiyaç analizi anketi araştırma kapsamında kullanımına uygun olarak şekillendirilmiştir. Alanda yapılan çalışmalar ve araştırma sonuçlar çerçevesinde ortaya konulan bulgular kapsamında öğretmenlerin ihtiyacı olabileceği düşünülen konular ile ilgili 10 madde hazırlanmıştır. Uzman görüşü alınarak sorular netleştirilmiştir. Çalışma grubundaki öğretmenlere, hazırlanan hizmet içi eğitim ihtiyaç analizi anketi uygulanmıştır. Her bir maddenin ortalaması hesaplanmıştır (1. madde=32,2; 2. Madde=32,4; 3. madde=36; 4. madde=35,4; 5. madde=34; 6. madde=35,8; 7. madde=40,8; 8. madde=33; 9. madde=35,4; 10. madde=35). En yüksek ortalama öğretmenler için en çok ihtiyaç hissedilen konuyu ifade etmektedir. Ortalamalardan en yüksek olanı "eğitim teknolojilerini öğrenme ortamında kullanma" (7. madde) konusu belirlenmiştir. Belirlenen bu madde çalışma grubundaki öğretmenlerin sınırlılığında öncelikli hizmet içi eğitim ihtiyacı olarak saptanmıştır. Analiz sonucunda bu konuda hizmet içi eğitime öncelik verilmesi ve eğitimin gerçekleştirilmesinde karar kılınmıştır.

2.2.2.Etkinlik programının hazırlanması (geliştirme)

Hizmet içi eğitim ihtiyacı saptandıktan sonra elde edilen verilerle hedefler, içerik, eğitim durumları ve değerlendirme boyutlarını içeren bir taslak program hazırlanmıştır. Bu programda öncelikle hedef ve içerikler belirlenmiştir. Etkinlikler planlanmış ve öğretmenlere bu eğitim ile ilgili bir sunum hazırlanmıştır. Eğitim sonrasında öğretmenlerin verilen bu eğitimle ilgili görüşlerini belirlemek için bir değerlendirme formu hazırlanmıştır. Hizmet içi eğitim programının 40 dakikalık üç ders saati içerisinde gerçekleştirilmesi planlanmıştır. Uygulama 27.12.2022 tarihinde Amasya ili Merzifon ilçesinde bir devlet okulunda yapılmıştır. Hizmet içi eğitim etkinlik programının geliştirilmesinde Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesinde görev yapan dersi veren öğretim üyesinden destek alınmıştır.

2.2.3.Etkinlik programının uygulanması (uygulama)

Hizmet içi eğitim programı hazırlanması, tasarlanması ve ihtiyaç duyulan tüm aşamalarda dersi veren öğretim üyesinin görüş ve önerilerine başvurulmuştur. Hizmet içi eğitim etkinlik programının yapılacağı okul yönetimi ile bir görüşme gerçekleştirilmiştir. Verilmesi planlanan bu eğitimde gerekli araç gereçlerin temini ve hizmet içi eğitim programının uygulanacak zamanı ve kapsamı hakkında okul idaresi bilgilendirilmiştir. Uygulama aşamasından önce okuldaki öğretmenlere bilgilendirmeler yapılmış ve gönüllü katılımları yönünde teşvik edilmiştir.

2.2.4.Etkinlik programının değerlendirilmesi (değerlendirme)

Yapılan hizmet içi eğitim ile ilgili öğretmenlerin görüşü araştırmacılar tarafından hazırlanan değerlendirme formuyla belirlenmiştir.

2.3.Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunun belirlenmesinde nitel araştırma benzeşik örnekleme tekniği kullanılmıştır. Bu örnekleme yönteminde evrenden araştırmanın problemine uygun benzeşik bir alt

grubun seçilerek çalışmanın burada detaylı olarak yapılması esastır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2008; Yıldırım ve Şimşek, 2013). Çalışma grubunu 2022-2023 eğitim öğretim yılında Amasya ili Merzifon ilçesindeki devlet okullarında görev yapan 20 sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmanın raporlanması sürecinde katılımcıların kimlikleri KÖ1 (katılımcı öğretmen 1), KÖ2 ... KÖ20 şeklinde kodlanarak kullanılmıştır.

2.4. Verilerin Toplanması ve Analizi

Veriler hizmet içi etkinliğinin uygulanmasının sonrasında araştırmacıların hazırladıkları anket kullanılarak elde edilmiştir. Beş sorudan oluşan anket ile hizmet içi eğitim etkinlik programının öğretmenler için etkili olup olmadığı, eğitim süresinin yeterli olup olmadığı, içeriğin beklentilerini karşılayıp karşılamadığı, öğretmenlerin eğitimde edindiği kazanımların öğretim sürecine katkı sağlayıp sağlamadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Uygulanan eğitim sonunda öğretmenlerden edindikleri kazanımların derslerinde kullanılabileceği somut örnekler vermeleri istenerek görüşleri alınmıştır. Öğretmenlere sunulan her bir soruyu "yeterli", "orta düzeyde yeterli" ya da "yeterli değil" seçeneklerinden birini işaretleyerek yanıtlamaları ve yönelindikleri seçeneklere ilişkin düşüncelerine temel olan görüşlerini yazılı olarak ifade etmeleri istenmiştir. Çalışmada kullanılan anket uzman görüşüne başvurularak oluşturulmuştur. Araştırmada veriler betimsel analize tabi tutulmuştur. Betimsel analiz, genellikle nitel veri seti üzerinde detaylı ayrıştırma gerektirmeyen verilerin işlenmesinde kullanılır (Miles ve Huberman, 1994). Veriler öncelikle her bir soru için ankette sunulan sorulara verdikleri cevaplar ile öğretmenlerin genel yönelimleri ortaya konulmuştur. Ardından görüşlerini temsil eden örnek cümleler sıralanarak doğrudan alıntılar yoluyla sunulmuştur. Betimsel analizde görüşme yapılan bireylerin görüşlerini çarpıcı bir biçimde yansıtmak amacıyla doğrudan alıntılara sıklıkla yer verilir. Bu analizin amacı elde edilen bulguları düzenlenmiş ve yorumlanmış bir biçimde okuyucuya sunmaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Araştırmanın tüm aşamalarında öğretmenlerin gönüllü katılım yoluyla çalışmalara katılmaları sağlanmıştır. Araştırma öncesinde araştırmanın amacı ve yürütülmesi ile ilgili, ihtiyaç duyulduğunda da araştırma sürecinde katılımcılara bilgilendirme yapılarak uygulamalar gerçekleştirilmiş ve veriler toplanmıştır.

3. Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde öğretmenlerin verilen hizmet içi eğitim ile ilgili görüşlerine yer verilmiştir. Araştırmanın elde edilen verilerine dayalı olarak bu bölümde öğretmenlerin düşünceleri doğrudan alıntılar yapılarak verilmiştir. Bulguların sunumu değerlendirme formundaki soruların sırasına göre ele alınmıştır. İlk olarak öğretmenlere "Bu eğitimin etkili olduğunu düşünüyor musunuz?" sorusu yöneltilmiş ve Tablo 1'de öğretmenlerin görüşleri sunulmuştur.

Tablo 1: Öğretmenlerin hizmet içi eğitimin etkililiği konusundaki görüşleri

Hizmet İçi Eğitim Değerlendirme Düzeyi		
Yeterli	Orta Düzeyde Yeterli	Yeterli Değil
KÖ1,KÖ2,KÖ3,KÖ4,KÖ5,KÖ6,KÖ7		
KÖ8,KÖ9,KÖ10,KÖ11,KÖ12,KÖ13,KÖ14		
KÖ15,KÖ16,KÖ17,KÖ18,KÖ19,KÖ20		

Öğretmenlerin soruya verdiği cevaplar incelendiğinde eğitim teknolojilerini öğrenme ortamında kullanma konusundaki hizmet içi eğitim programına katılan öğretmenlerin tamamı uygulamanın etkili olduğunu belirtmiştir.

Katılımcıların soruya verdikleri cevaplardan bazıları doğrudan alıntılarını içerecek biçimde aşağıda listelenmiştir.

- KÖ1: Anlatılan uygulamalar öğrencilere katkı sağlayacaktır.
- KÖ6: Web 2.0 araçlarındaki eksiklerimi ve nasıl uygulayacağımı anladım.
- KÖ9: Yeni eğitici araçların kullanımını anladım.
- KÖ10: Derslerde kullanabileceğim araçların nasıl uygulayabileceğimi anladım.
- KÖ15: Dersler daha eğlenceli hale gelecektir.

Araştırmada öğretmenlere "Eğitimin süresinin yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?" sorusuna da yanıt aranmıştır. Elde edilen veriler Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2: Öğretmenlerin hizmet içi eğitimin süresi konusundaki görüşleri

Hizmet İçi Eğitim Değerlendirme Düzeyi		
Yeterli	Orta Düzeyde Yeterli	Yeterli Değil
KÖ1,KÖ3,KÖ4,KÖ5,KÖ6,KÖ8,KÖ9 KÖ11,KÖ12,KÖ13,KÖ16,KÖ17,KÖ18 KÖ19,KÖ20	KÖ2,KÖ7,KÖ10,KÖ14,KÖ15	

Öğretmenlerin çoğunluğu (n=15) katıldıkları hizmet içi eğitimin süresinin yeterli ve bir kısmı da (n=5) orta düzeyde etkili olduğunu düşünmektedir. Öğretmenlerin eğitimin süresine ilişkin görüşleri aşağıda örneklendirilmiştir.

KÖ1: Evet. Belirtilen süre içerisinde tüm uygulamalar anlatıldı.

KÖ7: Bazı uygulamalar için süre az kullanıldı.

KÖ10: Bir ders saati daha yapılabilirdi.

KÖ11: Tüm etkinlikler gerçekleştirildi.

Öğretmenlere "Eğitimin içeriği beklentinizi karşıladı mı?" sorusu yöneltilmiş ve ulaşılan bulgular Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3: Öğretmenlerin hizmet içi eğitimin içeriği konusundaki görüşleri

Hizmet İçi Eğitim Değerlendirme Düzeyi		
Yeterli	Orta Düzeyde Yeterli	Yeterli Değil
KÖ2,KÖ3,KÖ4,KÖ5,KÖ6, KÖ8,KÖ10,KÖ12,KÖ13, KÖ14,KÖ17,KÖ19	KÖ1,KÖ7,KÖ9,KÖ11, KÖ15,KÖ16,KÖ18,KÖ20	

Öğretmenlerin soruya verdikleri cevaplardan elde edilen bulgular incelendiğinde öğretmenlerin çoğunluğunun eğitimin içeriği ile ilgili görüşleri olumludur. Öğretmenler aktif katıldıklarını, sadece bilgi ağırlıklı olmadığını, anlatılan bilgileri derslerinde uygulayabileceklerini ifade etmişlerdir.

KÖ2: Etkinlik ağırlıklı bir eğitimdi.

KÖ8: Bolca etkinlik yapıldı.

KÖ10: Anlatılan eğitim ihtiyacımız olan bir konuydu. Bu yüzden yararlı bir çalışmaydı.

KÖ11: Bazı uygulamalar bilgi ağırlıklıydı.

KÖ20: Bazı uygulamalar ilkökul seviyesi için ağır düzeydeydi.

Öğretmenlere sorulan bir diğer soru ise "Eğitimde edindiğiniz kazanımların öğretim sürecine katkı sağlayacağını düşünüyor musunuz?" sorusudur. Öğretmenlerin bu soruya ilişkin değerlendirmeleri Tablo 4'te ifade edilmiştir.

Tablo 4: Öğretmenlerin hizmet içi eğitimin öğretimi süreci konusundaki görüşleri

Hizmet İçi Eğitim Değerlendirme Düzeyi		
Yeterli	Orta Düzeyde Yeterli	Yeterli Değil
KÖ2,KÖ3,KÖ4,KÖ5,KÖ6, KÖ8,KÖ10,KÖ12,KÖ13, KÖ14,KÖ15,KÖ17,KÖ19	KÖ1,KÖ7,KÖ9,KÖ11, KÖ16,KÖ18,KÖ20	

Öğretmenlerin çoğunluğu yapılan hizmet içi eğitimin öğretimi sürecine katkı sağlayacağını belirtmiştir. Gerçekleştirilen eğitim ile derslerinde öğrencilerin daha aktif olabileceğini, derslerin daha eğlenceli şekilde gerçekleşebileceğini ifade etmişlerdir. Bu durumla birlikte öğrencilerde kalıcı öğrenmeler gerçekleşebileceği görüşlerini belirtmişlerdir.

Öğretmenlerin belirtilen konudaki görüşleri aşağıda örneklendirilmiştir.

KÖ1: Derslerimde anlatılan uygulamalardan sadece birkaçını kullanacağım.

KÖ2: Derslerde öğrencilerin aktif katılımını sağlayacaktır.

KÖ3: Eğlenceli şekilde derslerimi yapacağım ve öğrenciler için daha kalıcı olacaktır.

KÖ8: Öğrendiğim bu bilgilerle dersler daha eğlenceli hale gelecektir.

KÖ16: Bazı uygulamalar ilkokul sınıf düzeyinde kullanılmayabilir.

Gerçekleştirilen hizmet içi eğitime katılan öğretmenlerden "Edindiğiniz bilgi ve kazanımlardan somut olarak nelerde yararlanabileceğinize örnek verebilir misiniz?" sorusu sorularak bu konu ile ilgili görüşleri alınmıştır. Öğretmenlerin bu soru ile ilgili görüşlerine aşağıda yer verilmiştir.

KÖ1: Kahott uygulaması ile öğrencilere ders sonrasında konuyu anlayıp anlamadıkları ile ilgili sorular yöneltirim.

KÖ9: Powtoon ile derste öğrencilere hikâye okunabilir. Böylece öğrencilerin derse olan ilgisi artar.

KÖ14: Quizizz ile Matematik dersinde öğrencilere test yaparım.

KÖ17: Atatürk'ün hayatının anlatımını Powtoon uygulaması ile gerçekleştiririm.

Öğretmenlerin eğitimde verilen web 2.0 araçlarının kullanımıyla ilgili görüşleri ele alınmıştır. Öğretmenlerin bu soruya verdikleri cevaplar incelendiğinde uygulamaları kullanabilecekleri dersler veya etkinlikler ile ilgili örnekler vermişlerdir. Öğretmenler derslerinde kullanabilecekleri web 2.0 araçlar ile ilgili uyumlu örnekler vermiştir.

4. Tartışma ve Sonuç

Çalışma Milli Eğitim Bakanlığı bünyesinde bir devlet okulunda çalışan öğretmenlerle yürütülmüştür. Araştırma kapsamında ihtiyaç analizine dayalı olarak belirlenen "Eğitim teknolojilerini öğrenme ortamında kullanma" konusunda bir hizmet içi eğitim etkinlik programı hazırlanarak uygulanmıştır. Gerçekleştirilen bu eğitim ile öğretmenlerin belirtilen konudaki yeterliklerinin artırılması amaçlanmıştır. Tekin Bozkurt ve Gebel (2022) Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı resmi okullarda görev yapan öğretmenlere yönelik gerçekleştirilen uzaktan hizmet içi eğitim faaliyetlerine ilişkin görüşlerini belirlemeye yönelik araştırmalarına katılan öğretmenlerin çoğunlukla teknoloji ve bilişim konularında eğitim görmek istedikleri yönünde bulguya erişmiştir. Ulaş ve Ozan (2010) sınıf öğretmenlerinin sınıf içi öğrenme-öğretme faaliyetlerinde bilgisayar teknolojilerini, internet temelli teknolojileri ve görsel-işitsel teknolojileri ise seyrek olarak kullandıkları ve bu teknolojilerin kullanımında istenilen yeterliğe sahip olmadıkları bulgusuna erişmiştir. Yürütülen araştırmada eğitim teknolojisinin sınıf ortamında kullanımı konusunda uygulama sonrasında öğretmenlerin görüşleri incelendiğinde öğretmenler gerçekleştirilen programın etkili olduğunu belirtmişlerdir. Karagiorgi ve Charalambous (2006)'ta araştırmalarında öğretmenlerin bazılarının tutum veya bazılarının ise becerilerine olumlu olarak yansıdığı bulgularına erişmişlerdir. Öğretmenler özellikle teknolojiyi kullanma konusunda kişisel olarak yaşadıkları korkunun azalmasındaki katkısından bahsetmiştir. Gumbo, Makgato ve Muller (2012)'in teknoloji öğretmenleri için hazırlanan eğitim programının öğretmenlerin teknoloji, bilgi ve anlayışlarına ilişkin olumlu etki yapmanın yanında eğitimden büyük ölçüde yararlandıklarını ortaya koymuşlardır. Araştırmacıların diğer bir bulgusu ise daha önce teknoloji kapsamında bilgisi daha az olan öğretmenlerin bu hizmet içi eğitim program sonrasında elde ettikleri kazanımların daha fazla olduğu yönündedir. Özetle ifade edildiğinde hizmet içi eğitim tüm öğretmenler için gelişim fırsatı verirken meslektaşlar arasındaki mesleki alan bilgisi açısından bilgi düzeyleri arasındaki farkın azalmasına katkı sağlamıştır. Gaudreau, Royer, Frenette, Beaumont ve Flanagan (2013) sınıf öğretmenleri için geliştirdikleri "olumlu sınıf davranış yönetimi (PBM)" eğitim programının etkililiğini çeşitli değişkenler açısından incelemişlerdir. Araştırmadan elde edilen sonuçlara bakıldığında eğitim programı faaliyetine katılım ile öğretmenlerin kişisel öz yeterliklerinin güçlenmesine katkı yaparak sınıflarında yaşadıkları davranışsal zorlukları yönetmede algıladıkları yeterlikleri olumlu yönde desteklediği bulgusuna erişilmiştir.

Öğretmenler hizmet içi eğitim için ayrılan sürenin de yeterli olduğunu ifade etmişlerse de bazı öğretmenler etkinlik süresinin özellikle uygulama boyutunun bir ders saati kadar daha arttırılmasının uygun olduğunu ifade etmişlerdir. Yalın'ın (2001) çalışmasında katılımcılar kurs süresinin az ya da çok olmaması şeklinde öneri getirilmiştir. Günbayı ve Taşdöğen (2012)'in araştırmasına katılan

öğretmenler de hizmet içi eğitimlerin “uygun” kavramıyla araştırma konusundan bağımsız olarak hizmet içi eğitimlerin düzenlenme zamanının da dikkate alınması gereken bir değişken olduğuna vurgu yapmıştır.

Bu çalışmada verilen eğitim içeriği ile ilgili öğretmenlerin görüşleri de ele alınmıştır. Öğretmenlerin yapılan hizmet içi eğitim sonrasında verdikleri yanıtlara bakıldığında genel düşüncelerinin olumlu olduğu görülmüştür. Hizmet içi eğitimin içeriğinin ve etkinliklerinin yararlı ve etkili olduğunu ifade etmişlerdir. Öğretim durumları boyutunda araştırmacının yaptığı sunumda kullandığı görsel unsurlar ve uygulamaya dönük etkinliklerin kullanılmasının etki düzeyine olumlu katkı sağladığı düşünülmektedir. Öğretmenler verilen eğitimde derslerde kullanabilecekleri faydalı bilgiler ve uygulamaya dönük beceriler elde edindiklerini ifade etmişlerdir. Bu çalışmaya benzer bir şekilde Taşlıbeyaz, Karaman ve Göktaş (2014) verilen hizmet içi eğitimin görseller, videolar ve animasyonlarla zenginleştirilmesi öğretmenlerin algılarını olumlu yönde etkilediği belirtmiştir.

Yürütülen etkinliğin öğretim sürecine katkısına ilişkin bulgularına göre öğretmenler derslerde kullanabileceği eğitim teknolojileri temelindeki araçları tanıdıklarını ifade etmişlerdir. Bu araçların öğrencilerin ilgisini çekeceğine, dersleri eğlenceli hale getireceğini ifade etmişlerdir. Samupwa (2008) öğretmenlerin eğitiminin sınıfta öğretmenlerin davranış ve performanslarına olumlu yansırken, Schunk, Meece ve Pintrich (2012) ise hizmet içi eğitimlerin eğitim sisteminin iyileşmesinde önemli katkı sağladığına vurgu yapmıştır. Bu araştırmaya katılan öğretmenler de katıldıkları hizmet içi eğitimin öğrencileri için daha aktif bir öğrenme ortamı sağlayacağını belirtmişlerdir. Bu sonuç Ayvacı ve Yamaçlı (2021)'nin çalışmalarıyla benzerlik göstermektedir. Bu çalışmada derslerde bilgisayar destekli uygulamaların öğrencilerin isteklerini arttıracaklarını ifade etmişlerdir. Ancak Karagiorgi ve Charalambous (2006) ise araştırmalarında öğrenciler için öğretmenlerin almış oldukları eğitimin etkisinin düşük olduğunu belirtmektedir. Bu duruma neden olarak ise Becker (2000)'e atıfta bulunarak öğretmenlerin bilgi teknolojilerini öğrenciler için düşük seviyede düşüncüyü gerektiren etkinliklerde kullanmalarını göstermektedir.

Fejoh ve Faniran (2016) alandaki birçok araştırmayı inceleyerek çalışanların performanslarında aldıkları eğitimin etkisinin düşük olduğu bulgusuna erişmiştir. Ortaya çıkan bu bulgunun ise okullarda alınan eğitimin yetersizliği ile nitelikli hizmet içi eğitimlerin yoksunluğunun bir doğurgusu olarak ifade etmişlerse de farklı çalışmalardan elde edilen sonuçların bu düşüncüyü çürüttüğünü vurgulamışlardır. Araştırmada hizmet içi eğitimin sonrasında öğretmenlerin öğrenme hedeflerine ilişkin eriştiği bilgi ve araçları derslerinde somut olarak nerelerde kullanabileceklerine ilişkin verdikleri örnekler incelendiğinde çoğunlukla öğrenciler için ders öncesi dikkat çekme, ders sırasında farklı bir öğretim aracı olarak kullanma ve ders sonrasında değerlendirme amacıyla kullanabileceklerini belirtmektedirler. Çalışmanın genel sonucu olarak öğretmenler için geliştirilerek uygulanan hizmet içi eğitim etkinlik programının etkinliğin geliştirilme amacı doğrultusunda etkili olduğu kanaatini güçlendirmektedir. Öğretmenlerin hizmet içi eğitim öncesi eksikliğini belirttikleri bir konuda aldıkları eğitim hem kendilerine hem de dolaylı olarak öğrencilerine katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir. Derslerinin web 2.0 araçları ile daha iyi şekilde işleneceğini ve öğrencilerin de öğrenmelerinin daha iyi bir derecede gerçekleşeceğini belirtmişlerdir. Araştırmaya konu olan hizmet içi eğitim etkinlik programının planlanması aşamasında öncelikle öğretmenlerin ihtiyaç analizi ile başlayan süreç sonunda öğretmenlerin görüşlerinin olumlu olması önemli bir bulgu olduğu düşünülmektedir. Zira birçok araştırmada öğretmenlerin gerçek sorun, beklenti ve ihtiyaçlarına uygun eğitimlere katılma konusunda daha istekli oldukları bulgusu ön plana çıkmaktadır (Kösterelioğlu, 2014). Gianina-Ana (2013) araştırmasında öğretmenlerin takip ettikleri hizmet içi eğitim programına ilişkin algılarının memnuniyetsiz şeklinde olduğunu ifade ederek öğretmenlerin katıldıkları birçok programın resmi düzeyde kaldığı ve yararlanıcıların gerçek ihtiyaçlarından uzak kaldığını vurgulamıştır.

4.1.Öneriler

Bu bölümde, çalışma sonuçlarından yararlanılarak uygulamaya, araştırmacılara ve araştırmacının öz değerlendirme sonucuna bağlı olarak kendine dönük önerilerde bulunulmuştur.

- Öğretmenlerin eğitim teknolojilerinin öğretim ortamlarında kullanımı konusunda seminerlerin sayısı arttırılabilir.
- Lisans öğrenimi sürecinde öğretmen adaylarına eğitim teknolojilerinin ve özellikle web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik derslerin sayısı arttırılabilir.
- Araştırma evreni genişletilerek öğretmenlerin araştırmanın konusuna yönelik ihtiyaç düzeyleri ayrıntılı olarak belirlenebilir.
- Öğretmenlere eğitimin hedef ve konusuna ilişkin uygulama öncesinde hazırlanmış bir broşür sunulabilir.
- Uygulama sonrasında öğretmenlerin derslerinde etkinlikleri yapıp yapmadıkları, karşılaştıkları sorunları ve bu eğitimin verim düzeyine ilişkin birkaç hafta sonra öğretmenlerle bir görüşme gerçekleştirilerek veriler detaylandırılabilir.

Etik Beyannameesi

Committee on Publication Ethics (COPE) tarafından geliştirilen Yayın Etiği yönergeleri doğrultusunda bu araştırma gerçekleştirilmiş olup yazarlar herhangi bir etik ihlal durumu söz konusu olmadığını beyan eder.

Çıkar Çatışması Beyanı

Yazarlar, akademik veya finansal çıkar çatışması olmadığını beyan eder.

Bilgilendirilmiş Onam

Yazarlar, çalışmadaki tüm bireysel katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alındığını beyan eder.

Kaynakça

- Akdemir, E. (2015). *Okul Yöneticilerinin Teknolojiye Yönelik Hizmet İçi Eğitim İhtiyaçlarının Belirlenmesi Ve Bir Hizmet İçi Eğitim Programı Önerisi*. Doktora Tezi. Necmettin Erbakan Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Konya.
- Altınışık, S. (1996). Hizmetiçi Eğitim Ve Türkiye'deki Uygulama. *Eğitim Yönetimi*, 3, 329-348.
- Aslanargun, E. (2007). Modern Eğitim Yönetimi Anlayışına Yönelik Eleştiriler ve Postmodern Eğitim Yönetimi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 50, 195-212.
- Aytaç, T. (2009). Hizmet İçi Eğitim Kavramı ve Uygulamada Karşılaşılan Sorunlar. (Çevrimiçi): <http://yayim.meb.gov.tr/yayimlar/147/aytac.htm>, 06.01. 2023.
- Ayvacı, H. Ş. ve Yamaçlı, S. (2021). Kapsayıcı Eğitim Konulu Hizmet İçi Eğitim Almış Fen Bilimleri Öğretmenlerinin Ders Tasarımlarına Bakış Açısı. *Trakya Eğitim Dergisi*, 12, 1, 203-220.
- Büyüköztürk Ş., Çakmak E.K., Akgün Ö. E., Karadeniz Ş. ve Demirel F. (2008). Bilimsel Araştırma Yöntemleri, 2.Basım, Pegem A, Ankara.
- Fejoh, J., ve Faniran, V. L. (2016). Impact of In-Service Training and Staff Development on Workers' Job Performance and Optimal Productivity in Public Secondary Schools in Osun State, Nigeria. *Journal of Education and Practice*, 7(33), 183-189.
- Gaudreau, N., Royer, É., Frenette, É., Beaumont, C., & Flanagan, T. (2013). Classroom behaviour management: The effects of in-service training on elementary teachers' self-efficacy beliefs. *McGill Journal of Education*, 48(2), 359-382.
- Gebel, S. ve Tekin Bozkurt, A. (2022). Öğretmenlerin Milli Eğitim Bakanlığı Tarafından Yürütülen Uzaktan Hizmet İçi Eğitim Faaliyetleri Hakkındaki Görüşleri. *Gaziantep Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi* 2022, 6, 1.

- Gianina-Ana, M. (2013). Kindergarten teachers' perceptions on in-service training and impact on classroom practice. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 76, 481-485.
- Gumbo, M., Makgato, M., ve Muller, H. (2012). The Impact of In-Service Technology Training Programmes on Technology Teachers. *Journal of Technology Studies*, 38(1), 23-33.
- Gültekin, M. ve Çubukçu, Z. (2008). İlköğretim Öğretmenlerinin Hizmetiçi Eğitime İlişkin Görüşleri. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 19.
- Günbayı, İ. ve Taşdöğen, B. (2012). İlköğretim okullarında çalışan öğretmenlerin hizmet içi eğitim programları üzerine görüşleri: bir durum çalışması. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 1(3), 87-117.
- Jasper, M. A. (1994). Issues in Phenomenology for Researchers of Nursing. *Journal of Advanced Nursing*, 19, 309- 314.
- Junejo, M. I., Sarwar, S., ve Ahmed, R. R. (2017). Impact of In-Service Training on Performance of Teachers. *International Journal of Experiential Learning & Case Studies*, 2(2), 50-60.
- Karagiorgi, Y., ve Charalambous, K. (2006). ICT in-service training and school practices: In search for the impact. *Journal of Education for Teaching*, 32(4), 395-411.
- Kösterelioğlu, İ. (2012). *Sosyal Bilgiler Ders Programının Öğelerinin Değerlendirilmesi Ve Öğretmenlerin Hizmet İçi Eğitim İhtiyaç Analizi*. Doktora Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Bolu.
- Kösterelioğlu, İ. (2014). Suggestions developed by teachers to increase participation in in-service training activities. *Educational Research International*, 3(4), 1-8.
- MEB. (2015). 2411 sayılı mevzuat <http://tebligler.meb.gov.tr/index.php/tuem-sayilar/viewcategory/58-1994> adresinden Ocak 2023 tarihinde erişildi.
- Miles, M. B. ve Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. New York: Sage Publications, Inc.
- Miller, S. (2003). Analysis of Phenomenological Data Generated with Children as Research Participants. *Nurse Researcher*, 10(4), 68-82.
- Öztürk, M. ve Sancak, S. (2007). Hizmet İçi Eğitim Uygulamalarının Çalışma Hayatına Etkileri. *Journal of Yasar University*, 2(7), 761-794.
- Samupwa, M. (2008). Teacher training and work behavior. *International Journal of Human Resources*, 65, 88-98.
- Schunk, D. H., Meece, J. R., ve Pintrich, P. R. (2012). *Motivation in education: Theory, research, and applications*. Boston: Pearson
- Selimoğlu, E. ve Biçen Yılmaz, H. (2009). Hizmet İçi Eğitimin Kurum Ve Çalışanlar Üzerine Etkileri. *Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, 1305-7979.
- Sheridan, S. M., Edwards, C. P., Marvin, C. A., ve Knoche, L. L.. (2009). Professional Development in Early Childhood Programs: Process Issues and Research Needs. *Early Education and Development* 20: 377-401.
- Şahin, L. ve Güçlü, F. C. (2010). Genel Olarak Hizmet İçi Eğitim: Ülker Şirketler Topluluğu Hizmet İçi Eğitim Süreci Ve Uygulamaları. *Sosyal Siyaset Konferansları*, 59, 217-270.
- Taşlıbeyaz, E., Karaman, S. ve Göktaş, Y. (2014). Öğretmenlerin Uzaktan Hizmet İçi Eğitim Deneyimlerinin İncelenmesi. *Ege Eğitim Dergisi* 2014, (15) 1, 139-160.
- Taymaz, A. H. (1997). *Hizmet İçi Eğitim: Kavramlar, İlkeler, Yöntemler*. TAKAV Vakfı. Ankara.

- Ulaş, A. H., ve Ozan, C. (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojileri Açısından Yeterlilik Düzeyi?. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 14(1), 63-84.*
- Wimpenny, P., ve Gass, J. (2000). Interviewing in phenomenology and grounded theory: is there a difference? *Journal of Advanced Nursing, 31(6), 1485-1492.*
- Yalın, İ.H. (2001). Hizmet içi eğitim programlarının değerlendirilmesi, *Milli Eğitim Dergisi, 150, 58-68.*
- Yıldırım A. (1999). Nitel Araştırma Yöntemlerinin Temel Özellikleri ve Eğitim Araştırmalarındaki Yeri ve Önemi. *Qualitative Research Methods. Ortadoğu Teknik Üniversitesi. 23(112), Eğitim ve Bilim Dergisi. 7-17.*
- Yıldırım A. ve Şimşek H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri.* Ankara: Seçkin Yayıncılık.